

og uforstaaende overfor Told- og Handelslovgivning efter moderne Principper, kræver man nu, at Regeringen skal foretage sig noget overfor Tyskland i den Anledning. Jeg henviser særlig til de stadig kraftigere Udtalelser, der kommer frem i Landbrugsraadets Meddelelser, og alle de andre Resolutioner og Bemærkninger, der kommer fra Landbrugets Side, hvoraf man baade ser, hvilken Skade denne Toldlov øver paa Af sætningen og Produktionen i det danske Landbrug, og tillige ser, at der er Krav fremme om, at vi maa møde denne Politik med saadanne effektive Forholdsregler, at vi kan faa et Resultat ud deraf.

Nu skal jeg villigt indrømme, at denne Toldfrihed overfor Maskiner til Tekstilindustrien, hvad jeg ogsaa pegede paa før, neppe vil faa nogen stor reel Betydning, saadan som Forholdet ligger, men den Betydning, den overhovedet vil faa, vil være en Foræring til den tyske Maskinindustri. Og der er det, vi fra vor Side gerne vil rejse det Spørgsmaal, om det nu ogsaa er saa klogt og prisværdigt, at man i dette Tilfælde, hvor man altsaa har Brug for ethvert Kort, man kan faa paa Haanden overfor Tyskland, gratis giver et fra sig, idet man altsaa giver en decideret Lempelse og Indrømmelse til den tyske Maskineksport til Landet i en Situation, hvor man saa sandt havde Brug for at etablere saa mange Kompensationsobjekter som muligt i de Forhandlinger, vi dog en Gang maa tage op overfor Tyskland.

Fra vor Side skal vi imidlertid — idet vi altsaa ikke tillægger det sidst berørte Punkt saa stor reel Betydning, men derimod nok en ret væsentlig principiel Betydning — ikke kræve Ændringer indført i det foreliggende Lovforslag. Vi har blot villet fremhæve dette, navnlig overfor den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, for at vise, at den stykkevise Fremgangsmaade ikke er lutter Idyl i en Situation, hvor man netop havde Brug for en samlet Plan og for en virkelig alsidig økonomisk Politik, der forenede baade Industri- og Landbrugsinteresser og gav os de fornødne Kompensationsobjekter ogsaa i Forhandlingen udadtil, en Forhandling, der saa sandt er yderst paa krævet.

Jeg skal slutte med at fremhæve, at vi altsaa er villige til at medvirke til Genneførelsen af dette Lovforslag, men vi vil dog meget gerne henlede Opmærksomheden paa, at Industriudvalget ikke blot har samlet sig om dette mere lempelige, mere negative Spørgsmaal under Punkt 1, Støtteforanstaltninger, som dette Udvalgs store Flertal

fremsetter, men at man ogsaa har peget paa Punkt 2, der unægtelig vil interessere os mest, nemlig den midlertidige Forhøjelse af Tolden paa de mest truede Positioner for de forskellige Tekstilvarer. Det vilde være virkelige Kriseværnsforanstaltninger, noget, der battede, noget af det, der holdt danske Arbejdere i Arbejde. Idet vi altsaa anerkender det Lovforslag, som er fremsat, og gerne yder vor Medvirkning til en hurtig Fremme af det, maa vi fra vor Side hævde, at en systematisk Fremgangsmaade med Hensyn til vor Handelspolitik udadtil er paa krævet, og at det ikke er mindre paa krævet, at der gøres en effektiv Indsats paa det Omraade, som Punkt 2 i Industriudvalgets Betænkning fremhæver. Vi haaber, at de nu paabegyndte Forhandlinger andetsteds maa kunne føre hertil, og vi har den sikre Overbevisning, at inden den danske Rigsdag bekvæmmer sig til at forlade sine gamle gamle Teorier og gaa over i effektivt Arbejde for Kriseværn, for Beskæftigelsesgraden o. s. v., vil vi ikke med god Samvittighed kunne staa til Regnskab overfor det danske Samfund, overfor den kolossale Arbejdsløshed og den kolossale Krise i enhver Retning, der truer os saa haardt.

Dahgaard: Efter de Oplysninger, der foreligger angaaende den Industri, som dette Lovforslag tager Sigte paa, er det klart, at de Vanskeligheder, den er i, ikke blot har sin Grund i Kronestigningen og den Prisnedgang, der er fulgt deraf, men at en Del af dens Vanskeligheder ogsaa har sin Rod længere tilbage i Tiden og kun er blevet forstærket af de Begivenheder, der knytter sig til Kronestigningen. At Forholdet er dette fremgaar ogsaa deraf, at de Overvejelser, der i Industriudvalget har knyttet sig til denne Sag, er paabegyndt, længe før Kronens Stigning overhovedet satte ind.

Jeg tror, at mange vil mene, at de Vanskeligheder, Tekstilindustrien har haft — i hvert Tilfælde de Dele af Tekstilindustrien, som har været særlig ramt af Vanskeligheder —, i ikke ringe Grad skyldes mindre god Organisation. Vi kan blot vende Opmærksomheden imod, hvorledes de mange Klædefabrikker, man har her i Landet, producerer Varer ganske i Flæng. Hver enkelt Fabrik producerer alle de forskellige Varer; her er Tale om, og der er ikke som i den fremskredne Industri i Udlandet gennemført en virkelig Specialisering mellem Fabrikkerne. Der vil sikkert ogsaa kunne peges paa, hvordan mange af disse Fabrikkers maskinelle Anlæg ikke er moderne, og der kan maaske peges paa, at Fabrikernes